

Oikeustapauskokoelma

VÄLITOIMISTA PÄÄTTÄVÄN TUOMARIN MÄÄRÄYS

22 päivänä marraskuuta 2018*

Muutoksenhaku – Välitoimia koskeva määräys – Valtiontuet – Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämät tuet – Julkisen yksikön myöntämä valtiontakaus, joka on liittyy kolmelle Valencian itsehallintoalueen jalkapalloseuralle annettuihin lainoihin – Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi – Takaisinperintämääräys – Täytäntöönpanon lykkäminen – Kiireellisyys – Perustelut – Tehokas oikeussuoja

Asiassa C-334/18 P(R),

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toiseen kohtaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 22.5.2018,

Hércules Club de Fútbol SAD, kotipaikka Alicante (Espanja), edustajinaan Y. Martínez Mata ja S. Rating, abogados,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinnään B. Stromsky, G. Luengo ja P. Němečková,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Espanjan kuningaskunta,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

VÄLITOIMISTA PÄÄTTÄVÄ TUOMARI

kuultuaan julkisasiamies G. Hogania,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Hércules Club de Fútbol SAD (jäljempänä Hércules CF) vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen presidentin asiassa Hércules Club de Fútbol v. komissio 22.3.2018 antaman määräyksen (T-766/16 R, ei julkaistu, EU:T:2018:170; jäljempänä riidanalainen määräys), jolla tämä hylkäsi sen hakemuksen valtiontuesta SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

2013/CP), jonka Espanja on toteuttanut Valencia Club de Fútbol [SAD:n], Hércules Club de Fútbol [SAD:n] ja Elche Club de Fútbol [SAD:n] hyväksi 4.7.2016 annetun komission päätöksen (EU) 2017/365 (EUVL 2017, L 55, s. 12; jäljempänä riidanalainen päätös) täytäntöönpanon lykkäämisestä.

Riidan tausta

- 2 Valittaja Hércules CF on vuonna 1922 perustettu ammattilaisjalkapalloseura, joka pelaa Espanjan kolmanneksi ylimmällä sarjatasolla (Segunda División B).
- 3 Euroopan komissiolle ilmoitettiin vuosina 2012 ja 2013 väitetyistä valtiontuista, jotka Generalitat Valenciana (Valencian aluehallinto) oli myöntänyt pankkilainojen takausten muodossa kolmelle Valencian itsehallintoalueen jalkapalloseuralle, joista yksi on Hércules CF.
- 4 Komissio antoi riidanalaisen päätöksen 4.7.2016. Se totesi tämän päätöksen 1 artiklassa olennaisesti, että Espanjan kuningaskunta oli myöntänyt lainvastaisesti sisämarkkinoille soveltumattomia valtiontukia muun muassa Fundación Hércules Club de Fútbolille (jäljempänä Fundación Hércules) 6 143 000 euron määräisenä, Instituto Valenciano de Finanzasin eli Generalitat Valencianan rahoituslaitoksen myöntämänä valtiontakauksena, jolla katetaan Fundación Hérculesille Hércules CF:n osakkeiden merkitsemiseksi tämän pääoman korottamisen yhteydessä myönnetty pankkilaina. Riidanalaisen päätöksen 2–4 kohdassa komissio määräsi, että Espanjan kuningaskunnan on perittävä Hércules CF:ltä takaisin välittömästi ja tosiasiallisesti kyseessä oleva valtiontuki, mukaan lukien korot alkaen siitä, kun tuki asetettiin Hércules CF:n käyttöön, ja toimittamaan sille tiedot päätöksen täytäntöönpanosta.

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

- 5 Valittaja on nostanut unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.11.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaaditaan pääasiallisesti riidanalaisen päätöksen kumoamista.
- 6 Valittaja toimitti erillisellä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä toimitetulla asiakirjalla väli-toimihakemuksen, jotta riidanalaisen päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa lykkättäisiin siltä osin kuin komissio on määrännyt siinä kyseisen valtiontuen takaisinperinnästä valittajalta.
- 7 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti esitti 9.11.2016 valittajalle kirjallisesti vastattavia kysymyksiä, joihin tämä vastasi samana päivänä.
- 8 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti myönsi 11.11.2016 antamallaan määräyksellä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 157 artiklan 2 kohdan mukaisesti väliaikaisen täytäntöönpanon lykkäyksen väli-toimimenettelyn päättävän määräyksen antamiseen asti.
- 9 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti kehotti 11.12.2017 valittajaa ”antamaan ajankohtaisia tietoja taloudellisesta tilanteestaan ja tukemaan niitä asianmukaisilla asiakirjoilla, mukaan lukien viimeinen tilinpäätös sekä kaikki muuntyyppiset merkitykselliset tiedot, jotka koskevat muutoksia, joita on tapahtunut väli-toimihakemuksen jättämisestä alkaen”. Valittaja noudatti tätä pyyntöä 21.12.2017. Komissio otti 18.1.2018 kantaa valittajan toimittamiin vastauksiin.
- 10 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti antoi 22.3.2018 valituksenalaisen määräyksen, jolla se hylkäsi mainitun väli-toimihakemuksen.
- 11 Tätä varten unionin yleisen tuomioistuimen presidentti tutki aluksi, täyttyykö kiireellisyysedellytys. Tältä osin hän totesi valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on kyse unionin toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tehdystä hakemuksesta,

haetun välitoimen määrääminen on perusteltua vain, jos ensiksi mainittu toimi on väitetyn vakavan ja korjaamattoman vahingon määräävä syy. Hän lisäsi mainitun määräyksen 35 kohdassa, että jos vahinko, johon asiassa vedotaan, on taloudellinen, haetut välitoimet ovat perusteltuja, jos on ilmeistä, että hakija olisi ilman näitä toimia tilanteessa, joka vaarantaisi sen taloudellisen elinkelpoisuuden ennen ratkaisun tekemistä pääasiassa, tai että sen markkinaosuudet muuttuisivat merkittäväällä tavalla, kun otetaan huomioon muun muassa hakijan yrityksen koko ja liikevaihto sekä konsernin, johon se kuuluu, ominaispiirteet.

- 12 Valituksenalaisen määräyksen 41 kohdasta ilmenee, että osoittaakseen haetun täytäntöönpanon lykkäyksen kiireellisyyden valittaja esitti yhtäältä, että kyseisen rahamäärän takaisinperintä vaarantaisi sen taloudellisen elinkelpoisuuden ja johtaisi sen selvitystilaan asettamiseen, ja toisaalta, että sen selvitystilaan asettamisella olisi muita kuin rahallisia seurauksia, koska se ei voisi enää osallistua urheilukilpailuihin, millä olisi kielteisiä jälkivaikutuksia sekä kilpailujen järjestäjille että osallistuville seuroille, ja että sen lakkauttaminen aiheuttaisi sosiaalisia ongelmia ja taloudellisia menetyksiä alueella.
- 13 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti totesi valituksenalaisen määräyksen 42 kohdassa, että valittajan väittämä vahinko on rahallinen.
- 14 Valittajan toimittamien asiakirjojen tarkastelun lopuksi unionin yleisen tuomioistuimen presidentti totesi valituksenalaisen määräyksen 48–53 kohdassa olennaisesti, että koska valittajan toimittamat tiedot ovat riittämättömät, hän ei voi arvioida, voidaanko kiireellisyyden tarkastelussa rajoittua tutkimaan valittajan tilannetta erikseen vai olisiko otettava huomioon mahdollisia kolmansien tai sen osakkeenomistajien rahoitusosuuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti totesi näin ollen, ettei hän voi todeta vaaraa valittajan taloudelliselle elinkelpoisuudelle, koska tämä ei ole toimittanut luotettavaa ja kokonaisvaltaista kuvaa taloudellisesta tilanteestaan.
- 15 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen presidentti hylkäsi valittajan välitoimihakemuksen ja peruutti 11.11.2016 antamansa määräyksen.

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

- 16 Valittaja vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
 - kumoaa valituksenalaisen määräyksen
 - määrää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä
 - antaa lykkäämistä koskevan määräyksen toista osapuolta kuulematta unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 7 kohdan mukaisesti ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 17 Erillisellä asiakirjalla, joka jätettiin unionin tuomioistuimen kirjaamoon 27.6.2018, valittaja toimitti välitoimihakemuksen.
- 18 Koska unionin tuomioistuimen varapresidentti ja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja ovat estyneitä, unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja on nimetty 4.6.2018 hoitamaan välitoimista päättävän tuomarin tehtäviä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 13 artiklan nojalla.
- 19 Unionin tuomioistuimeen 20.6.2018 toimittamassaan vastineessa komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
 - jättää valituksen tutkimatta

- hylkää valituksen perusteettomana
 - hylkää varmuustoimenpiteenä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen, mukaan lukien lykkäystä toista osapuolta kuulematta koskevan hakemuksen, ja
 - velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 20 Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 5.7.2018 antamalla määräyksellä Hércules Club de Fútbol v. komissio (C-334/18 P(R)-R, ei julkaistu, EU:C:2018:548), joka annettiin kuulematta muita menettelyn osapuolia unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 7 kohdan mukaisesti, riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykättiin siihen asti, kunnes annetaan välitoimimenettelyn päättävä määräys tai käsiteltävästä valituksesta annettava määräys, niistä aikaisempi huomioon ottaen.

Hakemus, joka koskee riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä toista osapuolta kuulematta

- 21 Valituksessaan valittaja on vaatinut, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä määrätään toista osapuolta kuulematta.
- 22 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 4 kohdan mukaisesti tällainen hakemus on esitettävä erillisellä asiakirjalla, ja tällainen asiakirja on jätetty unionin tuomioistuimen kirjaamoon, kuten edellä 17 kohdassa on todettu.
- 23 Tästä johtuu, että mainittu hakemus on, kun se on tehty valituksessa, jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti tuomio 21.1.1965, Merlini v. korkea viranomainen, 108/63, EU:C:1965:4, s. 12; tuomio 17.6.1965, Italia v. komissio, 32/64, EU:C:1965:61, s. 484 ja määräys 16.6.2016, ICA Laboratories ym. v. komissio, C-170/16 P(R), ei julkaistu, EU:C:2016:462, 21–24 kohta).

Valituksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

- 24 Komissio riitauttaa valituksen tutkittavaksi ottamisen, koska sillä sen mukaan pyritään saamaan unionin tuomioistuin arvioimaan uudelleen unionin yleisen tuomioistuimen määrittämiä tosiseikkoja.
- 25 Tältä osin on todettava, että valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan olennaisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on olettanut virheellisesti yhtäältä, että yrityksen taloudellisen tilanteen arvioinnissa on otettava huomioon hypoteettiset kolmansien tai vähemmistöosakkaiden vastikkeettomat rahoitusosuudet, ja toisaalta, että tällaisten henkilöiden rahoitusosuudet olisivat käsiteltävässä asiassa voineet saavuttaa takaisinperintämääräyksessä mainitun rahamäärän.
- 26 Tällaisella valitusperusteella pyritään kyseenalaistamaan valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa esitetyn toteamuksen sellaisen perustelun riittävyys, jonka mukaan valittajalla voi olla käytössään kolmansien rahoitusosuuksia hoitaakseen takaisinperintämääräyksestä johtuvat taloudelliset velvoitteensa.
- 27 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, että se, onko unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräyksen perustelu riittämätön, on oikeudellinen kysymys, johon voidaan sellaisenaan vedota muutoksenhaun yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2013, Siemens ym. v. komissio, C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:866, 67 kohta).

- 28 Valittaja väittää toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on loukannut sen puolustautumisoikeuksia nojautessaan toteamuksensa, jonka mukaan valittajan taloudellisesta tilanteesta ei ole esitetty luotettavaa ja kokonaisvaltaista kuvaa, väitettyyn valittajan omistusrakenteen muutokseen, johon ei ole viitattu unionin yleisen tuomioistuimen menettelyssä.
- 29 Mahdollinen puolustusoikeuksien loukkaaminen unionin yleisessä tuomioistuimessa on oikeuskysymys, joka voidaan tutkia muutoksenhakuvaiheessa (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, Marchiani v. parlamentti, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 38 kohta).
- 30 Tästä seuraa, että valitus otetaan tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 31 Valittaja esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta.

Ensimmäinen valitusperuste

- 32 Ensimmäisessä valitusperusteessa, joka kohdistuu valituksenalaisen määräyksen 49 kohtaan, valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on perustanut toteamuksensa, jonka mukaan toimitetut tiedot eivät ole täydellisiä eivätkä luotettavia, kaksinkertaiseen olettamaan. Hän oletti nimittäin yhtäältä virheellisesti, että yrityksen taloudellisen tilanteen arvioinnissa on otettava huomioon kolmansien tai vähemmistöosakkaiden hypoteettisia vastikkeettomia rahoitusosuuksia ja näin ollen katsoa, että henkilöt, jotka voivat tuoda yritykseen vähäisiä varoja, hallinnoivat sitä tai kuuluvat samaan konserniin. Toisaalta valittaja väittää, että vaikka oletetaan, että tällaisen olettaman tekeminen ei sisällä oikeudellista virhettä, unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on virheellisesti tyytynyt olettamaan, että tällaisten henkilöiden rahoitusosuudet olisivat voineet saavuttaa takaisinperintämääräyksessä mainitun rahamäärän.
- 33 Komissio riitauttaa valittajan väitteet. Se toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin otti perustellusti huomioon valittajan taloudellisen tilanteen arvioinnissa konsernilla, johon valittaja kuuluu, olevat varat kokonaisuudessaan. Näin on erityisesti, kun on kyse jalkapalloseurasta, jossa on paitsi osakkeenomistajien, myös jäsenten ja kannattajien edun mukaista, että seura jatkaa urheilutoimintaansa.
- 34 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti muistutti valituksenalaisen määräyksen 28 kohdassa erityisesti yhtäältä, että välitoimista päättävä tuomari voi lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen on ensi arviolta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (*fumus boni juris*) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että niitä pyytävän osapuolen etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimita määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu, ja toisaalta, että nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimet on evättävä, jos jokin niistä ei täyty. Hän totesi myös valituksenalaisen määräyksen 38 kohdassa, että välitoimista päättävällä tuomarilla on oltava käytettävissään konkreettisia ja täsmällisiä aihetodisteita, joita tukevat yksityiskohtaiset ja oikeaksi todistetut asiakirjatodisteet, joista käy ilmi välitoimia hakevan osapuolen tilanne ja joiden perusteella voidaan arvioida, millaisia seurauksia todennäköisesti aiheutuisi, jos haettuja välitoimia ei toteutettaisi, mikä edellyttää lähtökohtaisesti mainitulta osapuolelta, erityisesti kun se vetoaa rahallisen vahingon aiheutumiseen, todisteiden toimittamista siitä, millainen sen luotettava ja kokonaisvaltainen taloudellinen tilanne on.
- 35 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti tarkasteli seuraavaksi, täytyikö kiireellisyседелlytys.

- 36 Tästä on huomautettu valituksenalaisen määräyksen 44–47 kohdassa, että yhtiön taloudellisen tilanteen ja etenkin sen taloudellisen elinkelpoisuuden arvioinnissa on otettava huomioon sen konsernin, johon se omistusrakenteensa puolesta kuuluu, ominaispiirteet, ja erityisesti tällä konsernilla kokonaisuudessaan olevat varat, mikä voi saada välitoimista päättävän tuomarin katsomaan, ettei kiireellisyysedellytys täyty huolimatta valittajan odotettavissa olevasta maksukyvyttömyydestä sitä erikseen tarkasteltuna. Hän myös totesi, että väitetyn vahingon vakavuutta on arvioitava sen konsernin tasolla, jonka sitä hallinnoivat tai sen jäseniä olevat luonnolliset tai oikeushenkilöt muodostavat, jolloin kyseisen yhtiön ja näiden henkilöiden etujen yhtenevyys on perusteena sille, että tämän yhtiön intressiä jatkaa toimintaansa ei arvioida riippumattomana näiden henkilöiden intressistä jatkaa sen toimintaa. Hän lisää, että tätä oikeuskäytäntöä ei sovelleta vain oikeushenkilöihin, vaan myös luonnollisiin henkilöihin, jotka hallinnoivat kyseistä yhtiötä.
- 37 Tämän oikeuskäytännön soveltamisesta valittajan taloudelliseen tilanteeseen unionin yleisen tuomioistuimen presidentti totesi valituksenalaisen määräyksen 48 ja 49 kohdassa seuraavaa:
- ”48 Yhtäältä [valittajan] 21.12.2017 antamasta vastauksesta ilmenee, että se on investoinut ’laadukkaisiin pelaajiin’, joiden palkat ylittävät sen tulot, ja että [valittajan] presidentti on muodollisesti sitoutunut Comisión Delegada de la Liga de Fútbol Profesionalissa 21.9.2017 kattamaan yksityishenkilöiden rahoitusosuuksia koskevat kirjatut alijäämät’.
- 49 Tästä seuraa, että [valittajalla] on käytössään kolmansien rahoitusosuuksia noudattaakseen sitoumuksiaan, jotka ylittävät sen omat taloudelliset varat. Tämä välttämättä nostaa esiin kysymyksen siitä, voiko, ja missä määrin, [valittaja] hyötyä tällaisesta rahoitusosuudesta maksaakseen [Instituto Valenciano de Finanzasin] riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon nojalla vaatiman rahamäärän. [Valittaja] ei kuitenkaan ole toimittanut tietoja tältä osin.”
- 38 On huomattava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiot on perusteltava riittävästi, jotta unionin tuomioistuin voi harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa. Tältä osin riittää, että päättely on selvää ja ymmärrettävää ja sopii perusteluiksi loppupäätelmille, joita sillä on tarkoitus tukea (ks. vastaavasti määräys 18.10.2002, komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, 56 kohta ja määräys 19.12.2013, komissio v. Saksa, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 66 kohta).
- 39 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että siinä ei edellytetä unionin yleisen tuomioistuimen esittävän selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä, ja unionin yleisen tuomioistuimen perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt asianosaisten argumentteja, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (määräys 14.6.2016, Chemtura Netherlands v. EFSA, C-134/16 P(R), ei julkaistu, EU:C:2016:442, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Käsiteltävässä asiassa – kuten valittaja väittää – valituksenalaisen määräyksen 48 kohdasta ilmenee, että se on ilmoittanut 21.12.2017 päivätyssä kirjelmässään unionin yleisen tuomioistuimen presidentille tämän edellä 9 kohdassa mainitusta pyynnöstä, että sen presidentti oli sitoutunut, kun otetaan huomioon se seikka, että tiettyjen pelaajien palkkojen määrä ylitti valittajan tulot, kattamaan tältä osin kirjatun alijäämän yksityishenkilöiden rahoitusosuuksilla.
- 41 Kuten unionin yleisen tuomioistuimen presidentti totesi valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa, on niin, että vaikka valittajan presidentin ilmoitus tosin osoittaa sen seikan, että valittajalla on käytössään rajoitetussa määrin yksityishenkilöiden rahoitusosuuksia vastatakseen mainitussa ilmoituksessa tarkoitettuihin käteisvarojen alijäämiin, sen perusteella ei sellaisenaan ja ilman muuta tätä koskevaa näyttöä voida todeta valittajan taloudellisen tilanteen arvioimiseksi, että tällaiset rahoitusosuudet olisi – unionin yleisen tuomioistuimen presidentin valituksenalaisen määräyksen 44–47 kohdassa

mainitseman oikeuskäytännön, josta muistutetaan edellä 36 kohdassa, mukaisesti – katsottava olevan peräisin siltä konsernilta, johon valittaja kuuluu omistusrakenteensa kautta, koska unionin yleisen tuomioistuimen presidentti toteaa lisäksi tältä osin nimenomaisesti, että on kyse ”kolmansien” rahoitusosuuksista.

- 42 Tällainen ilmoitus ei lisäksi voi, kuten valittaja perustellusti toteaa, olla sellaisenaan ja muun tätä koskevan näytön puuttuessa perusteena päätelmälle, jonka mukaan tällaiset yksityishenkilöiden rahoitusosuudet, jotka rajoittuvat käteiskassan alijäämään, joka on aiheutunut palkkojen maksamisesta Espanjan kolmanneksi ylimmällä sarjatasolla (Segunda División B) pelaavan seuran urheilivalle henkilöstölle, voisivat saavuttaa kyseisessä takaisinperintämääräyksessä mainitun rahamäärän.
- 43 Näin ollen on katsottava, että valituksenalainen määräys on tältä osin perusteltu puutteellisesti.
- 44 Tästä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä.

Toinen valitusperuste

- 45 Toisessa valitusperusteessaan, joka kohdistuu valituksenalaisen määräyksen 50 kohtaan, valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on loukannut puolustautumisoikeuksia perustamalla valittajan omistusrakenteen väitettyihin muutoksiin liittyvän toteamuksensa tietoihin, jotka eivät käy ilmi unionin yleisen tuomioistuimen oikeudenkäyntiaineistosta ja joiden merkityksestä osapuolia ei ole kuultu.
- 46 Komissio riitauttaa valittajan väitteet. Sen mukaan on selvää, että valittaja ei ole ilmoittanut unionin yleisen tuomioistuimen presidentille omistusrakenteessaan tapahtuneita muutoksia. Tämän tekijän huomioon ottamisella hakijan taloudellisen elinkelpoisuuden arvioinnissa ei ole tässä yhteydessä merkitystä.
- 47 Kontradiktorinen periaate kuuluu puolustautumisoikeuksiin. Sitä sovelletaan kaikkiin menettelyihin, jotka voivat johtaa unionin toimielimen päätökseen, joka vaikuttaa huomattavasti tietyn henkilön etuihin. Unionin tuomioistuimet huolehtivat siitä, että niissä noudatetaan kontradiktorista periaatetta ja että ne itse noudattavat sitä (tuomio 2.12.2009, komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 50 ja 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 48 Unionin tuomioistuin on näin ollen jo todennut, että olisi oikeuden perusperiaatteen vastaista perustella tuomioistuimen päätöstä tosiseikoilla ja asiakirjoilla, joihin asianosaiset tai yksi niistä ei ole voinut tutustua ja joihin ne eivät näin ollen voineet ottaa kantaa (ks. vastaavasti tuomio 2.12.2009, komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Käsiteltävässä asiassa siitä, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on mahdollisesti ottanut huomioon mahdollisen muutoksen valittajan omistusrakenteessa, todetaan valituksenalaisen määräyksen 50–52 kohdassa seuraavaa:

”50 Toisaalta vaikuttaa siltä, että [valittajan] omistusrakennetta koskevat muutokset ovat tapahtuneet ennen [valittajan] 21.12.2017 antamaa vastausta. Huolimatta prosessinjohtotoimesta, jonka unionin yleisen tuomioistuimen presidentti antoi 11.12.2017 ja jonka mukaan [valittajan] tuli toimittaa ’kaikenlaisia merkityksellisiä tietoja, jotka koskevat välitoimihakemuksen jättämisen jälkeen tapahtuneita muutoksia’, [valittaja] ei kuitenkaan ole toimittanut tähän toimeen liittyviä tietoja.

51 Tällainen tieto on sitäkin tarpeellisempaa sen vuoksi, että [valittaja] tuntee [valituksenalaisen määräyksen] 44–47 kohdassa mainitun oikeuskäytännön ja koska sen välitoimihakemuksen 73 kohdasta ilmenee, että [se] toteaa, ettei se ole sen tapauksessa merkityksellinen, kun otetaan huomioon, ettei ole ’enemmistöosakasta, johon voitaisiin soveltaa kiireellisyysedellytyksen

kyseenalaistavaa kolmansien tukea koskevaa oikeuskäytäntöä’. Tältä osin [valittaja] tarkensi väliitoimihakemuksessaan, että sen nykyisten osakkeenomistajien luettelosta käy ilmi, että ’Fundación Hércules on edelleen pääasiallinen osakkeenomistaja, jonka varojen puutteen komissio on vahvistanut’.

52 Näin ollen kun otetaan huomioon [valittajan] toimittamien tietojen riittämättömyys, unionin yleisen tuomioistuimen presidentti ei voi arvioida sitä, voidaanko kiireellisyyden tutkimiseksi rajoittua tutkimaan [valittajan] tilannetta erikseen vai onko otettava huomioon mahdollinen omistusrakenteen rahoitusosuus, josta [valittaja] voi hyötyä.”

50 Tältä osin valituksenalaisen määräyksen 50 kohdasta ja erityisesti ilmaisun ”vaikuttaa siltä” käytöstä ilmenee, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on perustanut valittajan omistusrakenteen väitettyihin muutoksiin liittyvän toteamuksensa tietoihin, jotka eivät sisälly unionin yleisen tuomioistuimen oikeudenkäyntiaineistoon, mistä komissio on todennut vastauskirjelmässään, että osakkeenomistajan vaihtuminen oli ”mainittu ajankohtaisessa lehdistössä”.

51 On näin ollen riidatonta, että huolimatta siitä, että tällaiset tiedot ovat olleet perustana unionin yleisen tuomioistuimen presidentin toteamukselle, jonka mukaan valittaja ei ole toimittanut luotettavaa ja kokonaisvaltaista kuvaa taloudellisesta tilanteestaan, osapuolet eivät ole voineet ottaa kantaa tällaisten tietojen todenmukaisuuteen ja merkitykseen, minkä vuoksi kontradiktorista periaatetta on loukattu.

52 Tästä seuraa, että myös toinen valitusperuste on perusteltu.

53 Edellä esitetyillä perusteilla valituksenalainen määräys on kumottava.

Täytäntöönpanon lykkäystä koskeva hakemus

54 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen, se voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Tätä määräystä sovelletaan myös tämän perussäännön 57 artiklan toisen alakohdan mukaisesti tehtyihin valituksiin (määräys 23.4.2015, komissio v. Vanbreda Risk & Benefits, C-35/15 P(R), EU:C:2015:275, 59 kohta ja määräys 18.10.2016, EMA v. Pari Pharma, C-406/16 P(R), ei julkaistu, EU:C:2016:775, 49 kohta).

55 Koska asia ei ole ratkaisukelpoinen, se on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ratkaisee asian.

Näillä perusteilla väliitoimista päättävä tuomari on määrännyt seuraavaa:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin 22.3.2018 antama määräys Hércules Club de Fútbol vastaan komissio (T-766/16 R, ei julkaistu, EU:T:2018:170) kumotaan.**
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.**
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset